

Tác Giả: Dương Thúc Tuy

Đức Thọ - 1982

Khóc Mẹ, Tiễn Bà

Nhâm Tuất chiều mười tháng cuối thu

Chán cảnh trần gian cát bụi mù

Nhớ tới bóng lai miền quê cũ

Mẹ tôi làm một chuyến viễn du

Ra đi thanh thản nhẹ lâng lâng

Xa gần chưa kịp đến đưa chân

Hành lý đơn sơ nhưng hiếm có

Trên mình óng ánh tám hai xuân

Từ Nơi tiên cảnh xuống làm người

Đôn hậu, Vị tha, đức sáng ngời

Hết hạn nghe theo trời đất gọi

Mẹ trở về quê, vĩnh biệt đời!

Sáu vành khăn trắng cháu, dâu, con

Tiễn bà, đưa mẹ chắp vàng son

Đau thương, nén lệ trào lên bút

Ghi tạc công ơn, mẹ ven tròn